

faa tror jeg nok, at det er Vin, der indføres bouteilleret. Det ærede Medlem anskede imidlertid over, at denne Forhøielse var høiere end sømmelig — ja sømmelig var ikke Udtrykket, men større end forsvaerlig. — Jeg vil gjøre opmærksom paa, at den Forhøielse, som af mig er foreslaaet ud over, hvad det ærede Medlem har foreslaaet, er for en Flaske bouteilleret Vin 15 Dre. Jeg vil henstille, om denne Forhøielse er af den Betydning, at den er værd at nævne, naar man ser hen til, hvad selve den Vare, Forhøielsen rammer, er værd og betales med. Lovrigt er jo Bintløden af mig foreslaaet til det samme Beløb, som det ærede Medlem har foreslaaet; men selvfølgelig fandt det ærede Medlem dog en Anke ogsaa mod denne Position, og derfor jeg forstod det ærede Medlem ret, var det den, at det overhovedet ikke vel gik at forhøje Bintløden, naar man ikke samtids traf mere betryggende Foranstaltninger mod Vinforfalskning, da enhver Forhøielse af Bintløden selvfølgelig vil blive en stærk Spore til yderligere Forfalskning. Men det forekommer mig, at derfor denne Anke i Virkeligheden rammer mig, maa den i samme Grad ramme Forslagsstillerne fra ifjor og deres Forslag, thi saa vidt mig bekjendt indeholdt deres Forslag heller ikke nogen ny betryggende Foranstaltning mod Vinforfalskning. At Forbrugerne af denne Artikel, Vin, saavel i Fougstager som bouteilleret skulde aftage i nogen mærkelig Grad paa Grund af den foreslaaede Forhøielse, kan jeg paa ingen Maade gaa ind paa. For Fougstagen vil jo Forhøielsen udgjøre omtrent 7 Dre pr. Flaske imod, hvad Tolden nu er, ikke sammenlignet med Forslaget fra ifjor, men sammenlignet med den nu bestaaende Tarif. Jeg indrømmer selvfølgelig, at Vinforfalskningen er meget beklagelig, og jeg indrømmer, at jo høiere Tolden er, desto stærkere Spore er der til Vinforfalskning; men jeg tror nok at turde sige, at selv om Vin blev indført toldfrit, vilde der være mere end nok Opfordring for Vinhandlernes til at forfalste Vin. Naar man sammenligner, hvad Prisen paa fortoldet Vin er, med Prisen paa Brændevin, saa er Fordeelen ved at forfalste Vinen stor nok uden Hensyn til Tolden, til at man kan befrygte, at Vinforfalskningen vil blive drevet i et stort Omfang. Det er imidlertid lettere at klage over Vinforfalskning end at paavise den, end sige standse den. — Den anden Post, som det ærede Medlem fandt en Anke imod, — efter min Mening uden Grund — var Nr. 4, hvori jeg har foreslaaet Tolden paa Spirituosa paa Glasfer forhøiet. Det forekommer mig at være ganske naturligt, at Tolden paa denne Art af Spirituosa følger med Tolden paa bouteilleret Vin. Dette er i og for sig ganske naturligt, og det Argument, som det ærede Medlem fremkom med mod denne Bestemmelse, nemlig, at den vilde være en yderligere Beskyttelse for indenlandsk Brændevin, har efter min Anskuelse meget

lidet paa sig; thi jeg tror, at den Art Spirituosa, der indføres paa Glasfer, ikke eller i alt Fald kun i et meget lille Maal bliver produceret her i Landet. — Frugt-Loldbestemmelserne havde naturligvis heller ikke det ærede Medlems Bifald; men naar det ærede Medlem i sin Anke kom til at fremhæve, at Tolden paa Æbler og Ærter var for høi mod den nugældende, saa var dette vistnok en Fortalelse. Jeg ser i det Mindste ikke rettere, end at 24 β svarer nøiagtig til 50 Dre, og naar Tolden for Æbler er 24 β , og den nu foreslaas til 50 Dre, saa ser jeg ikke rettere, end at dette passer, med mindre det ærede Medlem har sigtet til, at der for Æbler er en anden Loldbestemmelse for disse Frugter, naar de indgaa i hele Skibsladninger. Saafremt det ærede Medlem sigtede dertil — men han sagde det ikke, han antydede det ikke engang — kan han til en vis Grad have Ret. Anten over, at der faaves Charakterbestemmelser for enkelte Frugter, tror jeg rigtignok ikke har noget at betyde. Det er jo i alt Fald en Feil, der let lader sig rette ved Lovens Behandling; men jeg tror, som sagt ikke, at den har Noget at betyde, thi som bekjendt maa Loldvæsenet ofte lige over for emballerede Varer hjælpe sig uden lovbestemte Charakterbestemmelser. — Det ærede Medlem mente dernæst, at Kakao heller ikke kunde taale at bære en Forhøielse i Tolden af 4 Dre imod, hvad det ærede Medlem eller det ærede Thing, da han identificerer sig med Thinget, anser for passende; men det ærede Medlem maa have en saare fin Guldvægt til at veie disse Bestemmelser paa, naar han tør sige, at en Lold af 12 Dre er det høieste, som er forsvaerligt for Kakao, og at en Lold af 16 Dre er utilstedelig. Jeg formener endog, at man, uden at gjøre nogen Fortræd, meget godt kunde være gaaet noget høiere. Jeg kjender ikke denne fine nøiagtige Vægt, hvorpaa man kan afveie, hvad der er det Rigtige og Utilstedelige lige overfor denne Art af Varer. Der er andre Varer, hvor det ganske vist gjælder om at kunne det; men naar der f. Ex. er Tale om at afpasse Forholdet mellem Tolden paa et Raastof og Tolden paa en tilvirket Vare, ja, saa kan man komme til at maatte afveie det nøie. Dette gjælder f. Ex. blandt Andet om en af de Poster, der ikke havde det ærede Medlems Bifald, nemlig Tolden paa raffineret Sukker, der kan en Forskjel af en Dre gjøre ganske overordentlig meget; men jeg forstaar ikke, hvad 4 Dre skulde gjøre ved Indførselen af en ren Fortæringsgenstand som Kakao. Det ærede Medlem mente, at Loldbestemmelsen om Kakao var urigtig ogsaa af den Grund, at man derved vilde give den forarbejdede Kakao større Beskyttelse end tidligere. Ja, naar det ærede Medlem udregner Beskyttelsen ved en simpel Subtraktion af Tolden paa den raa Kakao fra Tolden paa den færdige Chokolade, saa kommer det til at passe; men det maa dog erindres, at man ikke paa langt nær